

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

ปุมหลังหลวงตา

วันนี้เป็นสิริมงคลแก่พี่น้องชาวอุดรฯทั้งหลายเรา โดยมีท่านผู้ว่าฯ ข้าราชการ จังหวัดอุดรธานี กับคุณนายท่าน พร้อมทั้งข้าราชการเป็นคณะหลายท่านที่มาร่วมในงาน กันคราวนี้ เพื่อยกชาติไทยของเราขึ้นจากความแร้นแค้นกันดาร เริ่มต้นเรื่อยมาตั้งแต่ เดือนเมษาฯ จนกระทั่งวันที่ ๑๒ เป็นวันเปิดโครงการ วันเปิดโครงการของเราคราวนี้รู้สึกเป็นมหาอุตมมงคลอย่างยิ่ง เริ่มวันแรกก็ฟ้าหฤญจุฬารณของท่านเสด็จไปเป็นประธาน ประทานเกียรติแก่พวกพี่น้องชาวไทยทั้งหลายเราในงานนั้น ซึ่งมาเป็นจำนวนมาก ต่อมาอีกสองสามวันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าฯ ก็เสด็จมาเยี่ยม ในงานนี้ด้วยที่สำนักสวนแสงธรรม จึงนับว่าเป็นมหาอุตมมงคลอย่างยิ่งแก่โครงการของเรา ซึ่งตั้งเป็นปฐมฤกษ์ขึ้นมาและเรื่อยมา ข้าราชการหน่วยต่าง ๆ ก็เริ่มช่วยกัน

งานนี้เป็นงานของธรรม เป็นงานของศาสนา เป็นงานแห่งความร่มเย็นของโลก ทั่ว ๆ ไป เรียกว่าสามแดนโลกธาตุ ธรรมเป็นผู้ให้ความร่มเย็นทั้งนั้น นี่ก็งานที่ดำเนิน เวลา นี้ เป็นการดำเนินเพื่อชาติของเราโดยศาสนาเป็นผู้นำ ศาสนาเราเป็นชาวพุทธ เรียกว่าเป็นลูกของชาวพุทธด้วยกัน นี่ก็มีหลวงตาบัว โดยพระเมตตาของพระพุทธเจ้า จะว่ารับสั่งก็ไม่ผิด รับสั่งให้มาแทนองค์ศาสดาเพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย เพื่อรวมหัวใจพี่น้องชาวไทยทั้งหลายทุกแห่งทุกหน เรียกว่าทั่วประเทศไทยของเรา มาเป็นน้ำใจอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นใจดวงเดียวกันอย่างนี้ ชาติไทยรวมทั้งหมด ๖๐ ล้านกว่าดวงใจ มารวมในจุดศาสนา เป็นชาติไทยด้วยกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เรียกว่าหัวใจของชาวไทยมารวมในจุดพุทธศาสนา เป็นพุทธบริษัทของพระพุทธเจ้า ได้ร่วมกันช่วยผดุงชาติของเราขึ้นในเวลานี้ ซึ่งเป็นเวลาคับขัน

ขอให้พี่น้องทั้งหลายจงตั้งอกตั้งใจตื่นเนื้อตื่นตัวตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ชาติไทยของเราจะได้เจริญรุ่งเรืองมีสง่าราศี เป็นที่ชมเชยของชาวต่างชาติเขา ซึ่งเวลานี้ค่อนข้างจะดูถูกดูหมิ่นว่าเมืองไทยเรานี้ต่ำต้อยน้อยหน้า ใครมาก็มักจะเอามือมาก่อน มาชี้หน้าเมืองไทยเรา แล้วหน้าเมืองไทยเราคน ๖๐ ล้านคนนี้มี ๖๐ ล้านหน้า แล้วหน้าไหนก็ถูกเขาชี้ ๆ ว่าต่ำต้อยน้อยหน้า เขาถูกเหยียดหยามอย่างนี้เป็นยังไรสมควรแก่เกียรติเมืองไทยของเราไหม เมื่อไม่สมควรแล้วเราต้องฟิตตัวของเราขึ้นให้มีความสง่างาม ให้เขาได้เอามือโพล่ข้างหลัง เขาไม่กล้าจะชี้มาข้างหน้า เขากลับเมืองไทยเราจะชี้หน้าเขา เขาเอามือโพล่หลังมา มาทักทายกันด้วยความมีเกียรติด้วยกันทั้งสองฝ่าย เราก็มีเกียรติด้วยการ

ยกชาติไทยของเรา พื้นฟูชาติไทยของเราขึ้นสู่ความสง่างาม ความเป็นสิริมงคล ความเป็นหลักเป็นเกณฑ์ นี่เป็นหลักอันใหญ่ของเรา เป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเรา

คราวนี้จะเห็นหัวใจของพี่น้องทั้งหลาย รวมกันเป็นความสง่างามขึ้นตรงกลางแห่งประเทศไทยของเรา โดยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้า ฯ แล้วศาสนาพุทธของเราเป็นจุดศูนย์กลางเด่นอยู่ท่ามกลางเมฆนั้น พวกเราทั้งหลายเป็นพุทธบริษัทรวมกันกับพระพุทธเจ้า กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ต่างคนต่างยกชาติของตนขึ้น เพราะงานนี้เป็นงานของศาสนาล้วน ๆ เป็นงานของธรรมล้วน ๆ เป็นงานให้ความร่มเย็นแก่โลกทั้งหลาย ไม่มีข้าศึกศัตรู ไม่มีคู่อริ ไม่เป็นคู่แข่งของใครทั้งนั้น ไม่มีก๊กมีเหล่า ไม่มีคู่แข่งดิบแฉ่งดี มีแต่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวในหัวใจคนไทยเรา รวมเป็นจุดเดียวกันนี้เท่านั้น เพื่อเชิดชูเมืองไทยของเราให้เป็นความสง่างาม

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายร่วมมือร่วมใจกันทุกคน ตื่นเนื้อตื่นตัว ให้ต่างคนต่างเสียสละ ถ้าหากเราจะพูดตามจำนวนที่ควรจะได้ก็คือว่า เมืองไทยเรามี ๖๐ ล้านคนเป็นอย่างน้อย แล้ววันหนึ่งเราเสียสละ ต่างคนต่างเสียสละคนละหนึ่งบาท ๆ วันนี้ได้ ๖๐ ล้านบาท แล้ววันพรุ่งนี้ ๖๐ ล้านบาท เดือนหนึ่งจะได้สักกี่ล้านบาท เอาพิจารณา นี่ให้ต่างคนต่างชวนขวยคิดประหยัดเอาไว้ เข้ม ๆ เอาไว้ มีห้าบาทเก็บไว้เสียบาทหนึ่งวันนี้ แล้ววันพรุ่งนี้ก็เก็บไว้สักบาทหนึ่ง ต่างคนต่างเก็บต่างคนต่างสั่งสมเพื่อชาติ อันเป็นหัวใจอันใหญ่หลวงของชาวไทยเรา ให้ได้หนุนเข้าไป

เวลานี้เมืองไทยของเราเรียกว่าผอมโซมากทีเดียว คำว่าเมืองไทยผอมโซก็คือพวกเราทุกคนผอมโซ ไม่ใช่เมืองไทยผอมโซ เป็นแต่ชื่อนะ หัวใจของทุกคน รูปร่างของทุกคน ทุกสิ่งทุกอย่างบริษัทบริวารเกี่ยวข้องกันทั่วประเทศไทยนี้ผอมโซไปตาม ๆ กันหมด เรามองดูไปที่ไหนมองไป มีแต่คนผอมโซ สิ่งของผอมโซ สัตว์ทั้งหลายผอมโซ แม้ที่สุดหมาเลี้ยงอยู่ในบ้านก็ผอมโซ ด้วยความเหือดแห้ง ด้วยความทุกข์ความทรมานเป็นยังงิมน่าดูไหม เราวาดภาพเอนั่นแหละ วาดภาพไปดูสัตว์ที่เราเลี้ยง เราผอมโซ สัตว์ของเราก็ผอมโซ แล้วกระจายไปทั่วประเทศไทย มีแต่สัตว์มีแต่คนผอมโซทั่วประเทศนี้ ให้คนอื่นเขามองเห็น เป็นยังงิมน่าดูไหม นี่ละให้เป็นเครื่องสะดุดใจของพวกชาวเราทั้งหลาย ให้มีแก่จิตแก่ใจฟึด หาวอาหารมาเลี้ยงชาติไทยของเรา ต่างคนต่างได้เท่านั้น

เราไม่ต้องคิดว่าเราเป็นคนจนเราเป็นคนมีอะไรแหละ เอน้ำใจเป็นเครื่องวัดกันสมบัติมีมากน้อยเอามาช่วยกัน ๆ ออกมาจากน้ำใจด้วยกันของทุกคน ทุกตะเชี่ยใจก็มีเงิน มหาเศรษฐีก็มีเงิน แต่ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น เกิดขึ้นจากเสียสละ นี่เราเสียสละเพื่อชาติ เศรษฐีเสียสละก็เป็นสมบัติของมหาเศรษฐี เราเสียสละก็เป็นสมบัติของเรา

เรามีเงินห้าบาท เราใช้เงินห้าบาท เรามีสิบบาทเราใช้สิบบาท มหาเศรษฐีมีเงินเป็นล้าน ๆ ก็ใช้สมบัติของมหาเศรษฐี เสียสละเป็นสมบัติของมหาเศรษฐี เราเสียสละเป็นสมบัติของเรา ต่างคนต่างเสียสละ รวมลงแล้วก็ในชาติไทยของเราอันเดียวกันก็เป็นสิ่งที่สง่างามมาก

เวลานี้ชาติไทยกำลังต้องการเครื่องเยียวยามากที่สุด ถ้าเป็นร่างก็มีแต่หนังห่อกระดูกก็ไม่น่าจะผิด เพราะเราพูดของเราเอง ชาติไทยของเราเอง ทุกคนเป็นคนไทย ไม่ได้เป็นการดูถูกเหยียดหยามผู้ใด แล้วให้นำอาหารเครื่องหล่อเลี้ยงสมบัติต่าง ๆ เป็นเครื่องหนุนชาติไทยของเรา

ที่จำเป็นที่สุดอันดับหนึ่งก็คือทองคำ จะได้นำเข้าคลังหลวงทุกชิ้นทุกอัน เวลานี้กำลังรวบรวม ได้ตกลงกับช่างเขาเรียบร้อยแล้ว ว่าทองคำที่เรียกรวด ทองคำต่างประเภทนั้น จะรวมหลอมเข้าเป็นทองแท่ง ๆ แล้วตีตราให้เป็นมาตรฐาน แล้วเก็บไว้ในตู้নিরภัย ส่วนที่เป็นทองแท่งแล้วก็ป็นอันว่าเรียกรวดไปแล้ว ส่วนที่ยังเรียกรวดอยู่ก็จะรวมเป็นทองแท่ง หลอมเป็นทองแท่งแล้วรวมเข้าตู้নিরภัย ๆ ตกลงกันเป็นที่เรียกรวด เป็นที่ปลอดภัยทุกสิ่งทุกอย่าง มีสักขีพยานเป็นเครื่องยืนยันว่า นี่เป็นสมบัติ ๆ ที่จะเข้าสู่คลังหลวงของเมืองไทยเรา ด้วยความปลอดภัยทุกชิ้นทุกอัน แล้วเราจะมอบเป็นระยะ ๆ ไปทุกชิ้นทุกอัน

ทองคำเป็นสำคัญที่สุด เป็นแก่นของชาติ เป็นแก่นของชาติ เป็นสมบัติประกันชาติของเรา ขอให้สงวนหรือแสวงอันนี้ให้มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งอื่นใด เพื่อเป็นหลักใจของชาติไทยเรา หลักประกันชาติไทยเรา คือทองคำ อันดับต่อมาก็ดอลลาร์ นี่เราก็เตรียมพร้อมไว้ที่ความคาดเอาไว้ แต่ยังไม่ได้นั่นอน อันนี้คาดเอาไว้ สิ่งที่น่าอนก็คือทองคำ ลงอย่างนั้นแน่ ๆ ส่วนดอลลาร์นี้เราคาดเอาไว้ว่าจะเข้าสู่ทุนสำรองเพื่อใช้หนี้ระหว่างชาติต่อไป

แล้วเงินสด มีอยู่สามประเภท เงินสดนั้นเรานำออกช่วยประชาชนชาวไทยเราทั้งประเทศนี้แหละ จุดไหนเป็นจุดที่บกพร่องขาดแคลนมาก เมื่อพิจารณาเห็นสมควรแล้วว่าจะถึงมือผู้รับด้วยความปลอดภัยแล้ว เราจะแยกออก ๆ เป็นประเภท ๆ เป็นแห่ง ๆ เป็นลำดับไป ถ้าหากว่ามีมากเราอาจจะหมุนหรือเปลี่ยนแปลงมาซื้อทองคำเข้าคลังหลวงก็ได้ อันนี้เป็นสองสามประเภทที่คิดไว้แล้วนี้ อย่างไรก็ตามก็เพื่อประเทศไทยประเภทไหนก็ตามก็เพื่อประเทศไทย อาหารชนิดใดก็ตามเพื่อเข้าท้องของเรานั้นแหละ เราคนไทย ขอให้พี่น้องทั้งหลายจงตั้งเนื้อตั้งตัว ตื่นเนื้อตื่นตัวตั้งแต่บัดนี้ เราอย่าเป็นคนต่ำต้อยน้อยหน้าให้เพื่อนบ้านเขาดูถูกเหยียดหยาม เราเป็นชาติไทยทั้งชาติ เป็นอิสระเสรี เป็นพุทธศาสนาสง่างามครอบโลกธาตุมานาน จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

อย่าว่าเป็นคนมีคนจน อย่าถือว่ามันเป็นของเขา นี่เป็นของเรา นั่นเป็นหน้าที่ของเขา นี่เป็นหน้าที่ของเรา อย่าเป็นอย่างนั้น เราเป็นคนไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ความจำเป็นในคนไทยร้อยเปอร์เซ็นต์มีจำเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน แล้วต่างคนต่างจะได้ชวนขายเข้ามาสู่ชาติไทยของเรา

เวลานี้ก็หลวงตาเป็นผู้นำ เหตุที่หลวงตาจะเป็นผู้นำนี้ก็เพราะ อยู่ในเมืองไทยมา นี้นวมแล้วได้ ๘๕ จะเต็มปีวันที่ ๑๒ สิงหาคม นี่แหละ อายุของหลวงตาบ๊วจะ ๘๕ เต็มวันที่ ๑๒ สิงหาคม ซึ่งตรงกับวันสมเด็จพระนางเจ้าฯ เต็มวัน ๘๕ อายุ ๒๑ ย่างออกมาบวช ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียน นี่หมายถึงการทำประโยชน์ ปุณผลของหลวงตาบ๊ว จะได้ชี้แจงให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าทำไมมาเป็นผู้นำ มาเป็นเพราะเหตุผลอะไรแล้วสมควรอย่างไรหรือไม่ประการใด เราจะได้ชี้แจง สมควรไม่สมควรประการใดขอให้พี่น้องทั้งหลายวินิจฉัยเอง

เราออกมาบวชเรที่ตั้งหน้าตั้งตาสั่งสมคุณงามความดี ศีลธรรมไม่ได้ต่างพร้อย มีความภาคภูมิใจ แม้เรียนหนังสืออยู่ศีลธรรมไม่บกพร่องในตัวเอง และตั้งหน้าที่จะออกปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมเข้าสู่หัวใจโดยถ่ายเดียว เมื่อถึงจุดที่ต้องการแล้วก็ออกประพฤติปฏิบัติ ตั้งหน้าตั้งตาบำเพ็ญประโยชน์ในป่าในเขา ในถ้ำ เจียมผา เป็นเวลาหลายปี รวมแล้วเรียกว่า ๙ ปีที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย พัดกับกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกต่อภายในจิตใจ ๙ ปีผ่านไปแล้ว เผาศพกิเลสเรียบร้อยแล้ว

ปี ๒๔๙๓ เป็นปีเผาศพกิเลสอยู่ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ วันแรม ๑๔ ค่ำเดือนหกไม่ได้ล้ม ฟาดดินถล่ม คือกิเลสพังออกจากหัวใจ ประหนึ่งว่าฟาดดินถล่มเลย ในคืนวันนั้นเวลา ๕ หุ่่มเป้ง นี่ละให้ท่านทั้งหลายพิจารณาตามปฐมนีมาเรื่อย ๆ นะ แล้วพอเผาศพกิเลสเสร็จเรียบร้อยแล้ว คืนแรม ๑๔ ค่ำเดือนหกแล้วก็ลงมา

จากนั้นหมู่เพื่อนพระเถรก็เกาะพริบ ๆ เลย แล้วก็ทำประโยชน์เรื่อยมาดังที่พี่น้องทั้งหลายเห็นนี้แหละ เริ่มตั้งแต่สร้างโรงร่ำโรงเรียน สงเคราะห์คนทุกข์คนจน จนก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล เวลานี้โรงพยาบาลก็ได้ร้อยกว่าโรงแล้ว ถ้าพูดถึงเรื่องเงินเราไม่อยากจะพูดละว่าหลายร้อยล้าน ถ้าพูดว่าหลายพันล้านนั้นจุใจ เพราะวัดนี้ไม่เคยเก็บเงินตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ทำประโยชน์เรื่อยมาตั้งแต่บัดนั้นจนบัดนี้ มีเท่าไรหุ่่มหมด ๆ แต่ไม่ประกาศตนให้ใครทราบ

เราทำด้วยความเป็นธรรม ทำด้วยความเมตตาสงสาร จึงไม่จำเป็นต้องกระจายข่าว พวกหนังสือพิมพ์ นักข่าวทั้งหลายมาขอถ่ายเราก็ดูไม่ให้อาย เพราะเหตุว่าเราเพียงเป็นผู้นำเท่านั้น เนื้อหนังมังสาทั้งหลายที่จะนำมาบริจาคนี้นี้เป็นของพี่น้องชาวไทยทั้งหลายด้วยกัน ถ้าหากว่าจะถ่ายต้องไปถ่ายให้ทั่วหน้ากัน เราเพียงเป็นผู้นำเท่านั้น จะมา

ถ่ายเอาเราคนเดียวไปเป็นเนื้อเป็นหนังอย่างนี้ใช้ไม่ได้ เราไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้นข่าวของเราจึงไม่มี จะว่าทำอยู่ได้ดินก็ได้ ทำอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่มาสร้างวัดนี้ ๒๔๙๙ ได้พรรษา มาเป็นเวลา ๔๓ ปีนี้แล้ว และทำประโยชน์เรื่อยมาเต็มความสามารถทุกด้านทุกทาง

ไม่ว่าคนทุกข์คนจน สถานสงเคราะห์ที่ทำการต่าง ๆ ที่ไหน ทำหมดไม่มีเหลือ เงินนี้ไม่เก็บ ไม่มีเนื้อมีหนัง มีแต่น้ำใจด้วยความเมตตาตลอดมา จนกระทั่งถึงบัดนี้แล้วงานของเราที่เหนื่อยเปอร์เซ็นต์ หรือว่าล้านเปอร์เซ็นต์เราเป็นที่แน่ใจว่า การทำประโยชน์ให้ตัวเองก็สมบูรณ์แบบเต็มที่แล้ว ถ้าน้ำก็เต็มแก้วแล้ว ไม่ได้สะอาดแสวงหาธรรมอีกแล้ว เพราะธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วตั้งแต่วันแรม ๑๔ ค่ำ เดือนหก ๒๔๙๓ ที่วัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร นั่นคือวันที่ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน ธรรมเต็มหัวใจในวันนั้น เผาศพกิเลสซึ่งเป็นตัวข้าศึกให้เกิดภพเกิดชาติ เกิดความทุกข์ ความทรมาน ในคืนวันนั้น เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ลงมาทำประโยชน์ดังที่กล่าวมานี้จนกระทั่งถึงบัดนี้

แล้วก็มองดูชาติบ้านเมืองของเราเนี่ย รู้สึกว่าไขว่เขวลง เอนเอียงไปมากทีเดียว จึงคิดทางไหนก็คิด คิดแล้วคิดเล่า คิดเต็มกำลังความสามารถแล้ว เราก็นำตัวของเรามาออกประกาศเป็นผู้นำของพี่น้องท่านทั้งหลายชาวไทยของเราทั้งชาติเลย โดยเป็นผู้นำในการรับบริจาคเพื่อความปลอดภัย ทุกบาททุกสตางค์หลวงตาบ๊วเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว เพื่อความปลอดภัยแห่งสมบัติของพี่น้องทั้งหลายที่ฝากความไว้วางใจ ทุกดวงใจเข้าสู่ดวงใจของหลวงตาบ๊วดวงเดียวเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเราจึงรับผิดชอบอันนี้เต็มกำลังความสามารถชาตินี้ ชีวิตไม่เสียดาย ขอให้กิจการงานของเราเพื่อชาตินี้ได้สมบูรณ์พูนผลขึ้นไปแล้วเราเป็นที่พอใจ จึงได้ประกาศเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย กรุณาทราบตามนี้ ปุ่มหลังของหลวงตาบ๊วเป็นอย่างไร

เราแน่ใจเต็มในหัวใจของเรา ไม่สงสัยว่าเราทำประโยชน์ให้โลกนี้ เราทำด้วยความอึดพ้อในหัวใจเราแล้ว เราทำด้วยความสมบูรณ์ทุกสิ่งทุกอย่างแล้วในหัวใจของเรา เห็นแต่ความบกพร่องของชาติบ้านเมืองเรา เราก็ไปหนุนทางความบกพร่องนี้ เพื่อให้มีความทรงตัวขึ้น ประชาชนทั้งหลายจะได้อยู่ด้วยความสงบสุขร่มเย็น เราเห็นอย่างนั้นจึงมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย กรุณานำเรื่องราวของหลวงตาบ๊วนี้ไปพิจารณาพิจารณา ว่าสมควรเป็นผู้นำหรือไม่ สมควรที่จะรับบริจาคของท่านทั้งหลายเพื่อชาติไทย ให้สมบูรณ์พูนผลได้ประการใดหรือไม่

อันนี้ขอฝากประวัติย่อ ๆ ปุ่มหลังของหลวงตาบ๊วให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณา เราได้เต็มที่แล้วในหัวใจของเราดังที่กล่าวนี้ เราไม่สงสัย ทำคราวนี้เราก็ทำเพื่อโลก แล้ว

เวลานี้ชาตินี้ก็เป็ชาติสุดท้ายของเรา ที่เรามาประกาศอย่างนี้ ฟังเริ่มมาประกาศได้สองปีนี่ ธรรมอันนี้เราทรงมาแล้วได้ ๔๙ ปี มีแต่ประกาศธรรมสอนโลกเรื่อยมา หมดดับหมดปอดหมดได้หมดพุง

ไม่ว่าทางหนังสือ ไม่ว่าพูดด้วยปากเทศน์ด้วยปาก ไม่ว่าออกเทป ทั่วประเทศไทยไม่ทราบว่่ากี่ล้าน ๆ เล่ม กี่ล้าน ๆ ม้วน เราก็กไม่เคยประกาศตนว่าเรารู้ธรรมประเภทที่เราสอนโลกนั้น ออกทุกแบบทุกฉบับ เราก็กไม่เคยประกาศตนว่าเรารู้ย่่างนั้น เรารู้ย่่างนั้น เราเป็นย่่างนั้น แต่มาปีนี้ได้ออกเสียแล้ว ดังที่ออกให้พี่น้องทั้งหลายทราบนี้แหละ เพราะจวนตัวแล้วจะตาย เก็บไว้ทำไม

ธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นเครื่องประกาศธรรมสอนโลก ให้มีความร่มเย็นตั้งสามแดนโลกธาตุ ทำไมจะประกาศให้โลกได้รับความร่มเย็นไม่ได้ หรือจะมอบให้แต่กิเลสตีตลาดตเล ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมหาว่าโอ้วาอวด มันก็ดมันขวางมันตีบมันตันไปหมด กิเลสไม่ให้พูดนะ ถ้าพูดเรื่องอรรถเรื่องธรรมตามความจริงที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นทรงสั่งสอนโลก และเพื่อสัตว์ทั้งหลายให้รู้ตามเห็นตาม เมื่อรู้ตามเห็นตามเอามาพูดอย่างนี้ไม่ได้นะ กิเลสมันก็ดมันขวาง มันหาว่าโอ้วาอวด ไปย่่างนั้นนะ

ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ กิเลสนี้อยู่กับหัวใจของทุกคน ถ้ามันมีกิเลสประเภทนี้ มันจะคัดค้านต้านทานออกมาว่าไม่จริง เป็นเครื่องหลอกลวง ตัวจริงคือกิเลสตัวปลอม นั้นแหละมันเสกสรรว่าเป็นตัวจริง หลอกลวงโลกอยู่เวลานี้จะเป็นใคร ธรรมท่านไม่ได้หลอกลวงโลก มีแต่กิเลสเท่านั้นหลอกลวงโลกให้เดือดร้อนวุ่นวายอยู่เวลานี้ ให้เชื่อธรรมถ้าอยากได้รับความร่มเย็น นี่เราก็นำธรรมของจริงจากพระพุทธเจ้า ธรรมศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาแห่งมรรคผลนิพพาน พระพุทธเจ้าทรงมรรคผลนิพพาน สอนสัตว์โลกทั้งหลายเพื่อมรรคผลนิพพาน เมื่อรู้แล้วเห็นแล้วนำธรรมนั้นมาสอนโลกต่อไปผิดไปที่ตรงไหน นอกจากจะผิดหัวกิเลสเท่านั้น

เหยียบหัวกิเลสลงไปซิ กิเลสมันก็มีหัวเหมือนหัวคนนี่แหละ คนไหนคิดอย่างนี้ คนนั้นหัวนั้นเป็นหัวกิเลส ให้เหยียบลงไปให้มันแหลกไปหมด เอาให้ธรรมเดินก้าวหน้า จะมีความสงบร่มเย็น

ทีนี้ก็ก้าวเข้าสู่ถึงชาติละที่นี้ละ เราทำให้เต็มภูมิความสามารถของเรา เพราะชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว เราเกิดมาก็ก๊ปกี่กัลป์ ตายทับตายถมกันมา ทั้งทับเขาทั้งทับเรา เราทับเราเป็นก๊ปกี่กัลป์ เพราะเกิดตาย ๆ ด้วยอำนาจของกิเลสนั้นแหละ มันตัวทรมาน ตัวผูกมัดไว้ไม่ให้ออกจากโลกนี้ได้ พอพังกิเลสลงไปแล้วสว่างจ้า อาโลโก อุตปาติ จ้าไปหมดเลย ไม่มีกิเลสตัวไหนมาเป็นข้าศึก ต่อใจตั้งแต่วันนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ มองหาหน้ากิเลสไม่เห็นแต่เห็นอยู่ในหน้าคนอื่น

ในหัวใจของเจ้าของมันไม่มี มามันเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราจึงได้มาประกาศธรรมสอนโลกด้วยความอาหาญชาญชัยไม่สะทกสะท้าน ด้วยเต็มแล้วทุกอย่าง

นี่ละชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว เราจึงทำให้เต็มเหนี่ยว สุดท้ายแล้วเราก็ตีตึงเลย ถึงวาระแล้วตายไม่ยาก หลวงตาบัวตายไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา มาติกา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนมา ไม่ต้องมาประกาศ หลวงตาบัวรู้ตัวเห็นตัว เหมือนพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วพระองค์ไปถามใคร สาวกอรหัตตอรหันต์แต่ละองค์ ท่านตรัสรู้แล้วถามใคร เราเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเราจะถามใคร เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ถามกันหาอะไร นี่ละ สนฺทิภฺฐิโก แปลว่า รู้เองเห็นเอง ประจักษ์ใจแล้วไม่ต้องถามใครเลย

ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมอย่างนั้น ไม่ใช่ธรรมงู ๆ ปลา ๆ หลอกโน้นหลอกนี้ เหมือนกิเลสหลอกโลกนะ นี่ละเป็นชาติสุดท้ายของเรา เวลาเราตายเราก็ตายอย่างง่าย ๆ ถึงวาระที่เราจะตายแล้วตีตึงเลย ไม่ต้องให้ใครมายูงมาเหิงวุ่นวาย เราพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว คอยที่จะปล่อยธาตุขันธ์นี้ลงสู่สภาพเดิมของเขา สภาพของเราเป็นยังไฉนเวลานี้เราจะไปตามสภาพของเราไม่ต้องถามใคร แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็สาธุ ไม่ทูลถามพระองค์ว่าข้าพระองค์จะไปที่ไหน

พระพุทธเจ้าเป็นยังไฉน สอนโลกเพื่อความแท้จริง เราทำไมปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า รู้ตามธรรมของพระพุทธเจ้าแท้จริงแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร นี่ละธรรมเป็นของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน เรียกว่า สนฺทิภฺฐิโก ประกาศปางขึ้นมาแล้วไม่ต้องถามกัน มีก็หมิ่นก็แสนกล้าน ๆ พระองค์ก็ตามบรรดาพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา สาวกก็เหมือนกันไม่ต้องถามกัน สนฺทิภฺฐิโก ประกาศปางขึ้นมา เหมือนกับเราจับประธานนี้แหละ ต่างคนต่างรับประธานมีก็กล้าน ๆ คนก็ตาม เผ็ดเค็มก็รู้ เปรี้ยวหวานก็รู้ จนกระทั่งถึงขั้นอิมรู้ด้วยกันทุกคน ไม่จำเป็นต้องถามกัน อันนี้ก็เหมือนกัน นี่เป็นข้อเทียบเคียงนะ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบปุมหลังของหลวงตาบัวที่มานำพี่น้องทั้งหลาย การนำคราวนี้นำเพื่อเชื่อมความรักชาติ ความสามัคคี หัวใจของชาวไทยเราเข้าสู่พลังงานอันสำคัญที่จะยกชาติไทยของเราขึ้นจากหล่มลึกให้สู่ที่ตื้นขึ้นมาสู่สูงขึ้นมา แล้วเป็นที่สง่างามแก่ชาติไทยของเราเอง

เราอย่าเสียดายสมบัติเงินทองยิ่งกว่าชาติของเรา ชาติของเราเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เราอยู่ได้ด้วยชาติ เราจะเป็นมหาเศรษฐีก็ตาม เมื่อชาติล่มจมจะทรงตัวเป็นมหาเศรษฐีอยู่อย่างนั้นไม่ได้ เหมือนอย่างมหาเศรษฐีที่จะเข้าไปตั้งตัวเสวยความสุขแต่ผู้เดียว ในท่ามกลางของนักโทษมีเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ อยู่ในเรือนจำนั้น เป็นไปได้ไหม เป็นไปไม่

ได้ ไม่มีเศรษฐีคนใดที่จะไปกล้าตั้งตัวเป็นมหาเศรษฐี เสวยบรมสุขในท่ามกลางของนักโทษ ที่กำลังเสวยมหันตทุกข์อยู่นั้นไม่มี

อันนี้ชาติไทยทั้งชาติซึ่งเวลานี้ถ้าเทียบกับนักโทษ ก็กำลังเป็นนักโทษด้วยความทุกข์ความทรมาน ขาดแคลนทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วใครจะมาตั้งตัวเป็นเศรษฐีเสวยความสุขอยู่ในท่ามกลางแห่งชาวไทยทั้งชาตินี้ ซึ่งเป็นเหมือนนักโทษด้วยความจน แล้วมาเสวยสมบัติคนเดียว ความสุขคนเดียวแต่ตัวคนเดียว ท่ามกลางแห่งคนทั้งชาติซึ่งได้รับความทุกข์ความทรมานนี้เป็นไปได้หรือ เมื่อเป็นไปไม่ได้แล้ว ต่างคนต่างต้องเสียสละช่วยกัน เอ้า น้องได้น้อย พี่ได้มาก ได้เท่าไรก็ตาม คนนั้นก็ได้อ คนนี้ก็ได้อ เอ้า รวมกำลังใจของชาติไทยเราจะทำให้คนต่างชาติเขาได้เห็นกำลังความสามารถของชาติไทยเราราวนี้

คราวนี้เป็นคราวที่สำคัญมาก อาจจะว่าเป็นคราวประวัติศาสตร์ก็ได้ เพราะศาสนาเป็นผู้นำธรรมของพระพุทธเจ้า สมกับที่เราเป็นชาวพุทธ เป็นผู้นำของชาวพุทธทั้งหลายเรา เอาให้เต็มเหนี่ยวทุกคน ๆ แล้ววันนี้การพูดจានี้ก็อาจจะผิดจะพลาดไปบ้าง จึงขอภัยจากพี่น้องทั้งหลาย บางทีก็ไม่กว้างขวางทั่วถึงก็ได้ แล้วค่อยพิจารณากันไปและแก้ไขกันไปตรงไหนบกพร่อง สำคัญที่สุด เอ้า ช่วยกันทุก ๆ คนไม่ถอย

แล้วราชการต่าง ๆ ท่านก็มาเป็นเกียรติ ๆ นี่ละการทำอะไรมีหัวหน้า ๆ เป็นเครื่องประดับนี้สวยงามมาก สง่าราศีมาก ทำอะไร เช่นอย่างในบ้านก็มีพ่อแม่เป็นผู้นำ โรงเรียนก็มีครูมีอาจารย์เป็นผู้นำ แล้วข้าราชการหน่วยต่าง ๆ ก็มีนายตำบล นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้นำ ๆ ตลอดไป นี่ชาติของเรานับตั้งแต่พระมหากษัตริย์ลงมา ก็เป็นผู้นำมาโดยลำดับ ตลอดถึงหน่วยราชการต่าง ๆ เป็นผู้นำเพื่อความสง่าราศีแก่คนในกลุ่มนั้น ๆ จังหวัด อำเภอนั้น ๆ แล้วยกชาติของเราขึ้นด้วยความสง่างาม ไม่เป็นลูกกำพร้า มีพ่อแม่เป็นผู้นำ เรียกว่าอุดมมงคลอย่างยิ่งในโครงการของเราคราวนี้ ขอทุกท่านทั้งหลายจงมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน และขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

ขอเพิ่มเติมอีกสองประโยคนะ การทำการช่วยชาติของพวกเรานี้ให้ทำเหมือนกันกับเราับประทานนะ เราับประทานนี้รับตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงอิม ไม่อิมหยุดไม่ได้ ไปหยุดเสียในชั้นใดตอนใดนี้เป็นกองทุกข์ ยิ่งกว่าคนยังมิได้รับประทานเสียอีก เพราะฉะนั้นจึงต้องให้รับประทานให้อิ่มแล้วนั้นละเป็นที่พอใจ อันนี้การช่วยชาติของเราอิมพอแล้วเป็นที่พอใจของชาวไทยเราทุกคน กรุณาจำตามความนี้เอาไว้ก็แล้วกัน ต้องช่วยแล้วช่วยเล่าอยู่นั้น เอ้า วันนี้ช่วย วันหน้าช่วย ช่วยจนกระทั่ง เหมือนกับที่เราับ

ประทาน ตักเข้าเรื่อย ๆ แล้วก็อิมเอง อันนี้คนนั้นก็ช่วย คนนี้ก็ช่วย วันนี้ก็ช่วย วันหน้า
ก็ช่วย ช่วยก็อิมเอง เอาละสองประโยคพอแล้ว